

prepričate: srečni so bili apostoli v bližini Jezusovi, njegovi zaupniki, njegovi prijatelji, njegovi bratje; srečni mučenci, pevaje so šli na morišče, Boga glasno zahvaljevali za mučeniško čast; srečni spoznavalci vseh stanov, kar čitajte njih življenje, pa boste videli; posebno srečni so bili vsi nedolžni, ki ne pojejo le samo zdaj v nebesih one pesmi, ki je drugi nebeščani ne znajo, marveč peli so jo deloma že tukaj na zemlji, to se pravi: toliko srečo so čutili v svojem nedolžnem srcu, kakor si je nečisti izprijenci niti misliti ne morejo, nikar še čutiti.

Po pravici se imenuje svetniška zadovoljnost in sreča na zemlji nekak predokus nebeške radosti. Nebeška sreča je zlasti v tem, da zveličani Boga poznajo v njegovi neskončni lepoti ter ga gledajo od obličja do obličja; sveti ljudje pa imajo že tudi na zemlji največje veselje v tem, da Boga vedno bolj spoznavajo in mu služijo z veselim srcem. »Osmero blagrov« je program svetniškega življenja, pa je obenem tudi program, v katerem je zanesljivo začrtana in opisana pot do zemeljske sreče. Kdor se hoče o tem natančneje prepričati, naj pazno in ponovno čita knjigo: »Osmero blagrov ali nauk o srečnem življenju«.

Internus.

Na vernih duš dan.

Zadoneli so zvonovi
tak milobno, tak otožno,
da kristjani nad grobovi
so sklonili se pobožno.

Kite vrbe-žalostinke
v mrzli burji zašumele
in nad spečimi v grobovih
zadrhte, zaihte . . .

V sapi lučke plapolajo:
glej, te lučke so podoba
zemskih bornih nas trpinov,
ki borimo se do groba.

Mokriški.

L. Kriegbaum Nbg.

Srečen tekmeč sv. Frančiška serafskega.